

vælger den mindre Halvdeel. Naar man nu med Hensyn til Kjøbstædernes og Landets underordnede Communalbestyrelse er gaaet ud fra den Betragtning, saa vil man see, at det er berettiget, naar det store Fleertal af de mindre Landeieendomsbesiddere ikke kan finde sig tilfreds med, at dets Stilling i Amtsrådet forholdsvis forandres saa væsentligt fra hvad den nu er. Af Hensyn til de forskjellige Interesser har den nuggjældende Valglov for Landet til Amtsrådsvalgene bestemt, at Sogneforstanderskabernes Delegerede vælge den større Halvdeel af Amtsrådets Medlemmer, og lige saa mange af de høiere Bessatte, som der er Sogneforstanderskaber, vælge den mindre Halvdeel. Der er man altsaa gaaet ud fra, at den høiere bessatte Deel af Landbefolkningen skal have den mindre Halvdeel af Pladserne i Amtsrådet, og den hele samlede Landbefolkning skal have den større Halvdeel. Naar man nu indsætter et ganske nyt Element heri, uden at forandre den Valglov, der bestaaer for Landet, saa stiller man Forholdene der paa en ganske anden Maade, end det nu er Tilfældet. Den Deel af Landbefolkningen, der skal have den større Halvdeel af Pladserne i Amtsrådet, kommer i en absolut og stor Minoritet; der er Ingen, der vil kunne være tilfreds med denne Lov, uden de høiest Bessatte i Landet, og derfor seer man ogsaa, at det i Reglen er dem, der ere fornøiede med den; de, jeg har talt med, og som jeg har hørt ytre sig for Loven, have i Reglen hørt til de høiere bessatte Landboere. Det er Noget, som ikke kan nægtes, det er Noget, som de Allersleste af de Herrer ville vide af egen Erfaring, at hvor der i en Forsamling sidder Repræsentanter for den almindelige Bønde-stand, Repræsentanter for de større Landeieendomsbesiddere og Repræsentanter for Kjøbstæderne, der gaae Kjøbstædernes og de større Landeieendomsbesidderes Repræsentanter sammen; det behøver ikke at bevises theoretisk, thi Enhver veed af sin Erfaring, at det er et Factum, det er Noget, der har vist sig i al den Tid, hvor der her har sidet repræsentative Forsamlinger, deelte efter Classer. Altsaa vil den Deel af Befolkningen, der nu besætter den mindre Halvdeel af Amtsrådspladserne, blive til en afgjort Majoritet, og hele den store Deel

af Landbefolkningen, der nu besætter den større Halvdeel af Amtsrådspladserne, vil blive til en afgjort Minoritet; det lader sig ikke gjøre, thi der vil da blive ligesaa stor Misforholdelse paa den ene som paa den anden Side, og derfor er det, jeg siger, at det endnu ikke er Tiden at gjøre et Skridt som dette. Før man siger, at Landets og Kjøbstædernes Interesser i alle Retninger, hvor der er Tale om communale Anliggender, ere de samme, saa skal man lade Amtsrådets Medlemmer vælge efter en almindelig Valglov, saa skal man ikke opstille en særskilt Valglov for Kjøbstæderne, som giver dem efter deres Forholdstal, efter Befolkningen, en for stor Repræsentation, medens de, hvad Tallet angaaer, i selve Forsamlingen blive de Færre. — jeg siger, man skal i saa Fald give en almindelig Valglov, hvorefter der skal vælges saavel for By som for Land; tør man ikke det, saa er det et Tegn paa, at man selv erkjender, at der endnu er forskjellige Interesser. Altsaa, hvorledes de Herrer end ville tage Sagen, ville De see, at det er for tidligt, og er det ikke for tidligt, skal man enes om at give en saadan Lov — thi efter min Formening kan man kun da forsvare at gjøre det — hvorefter der bliver en og samme Valglov for hver Commune i Amtet, uden at spørge, om det er en Land- eller Kjøbstadcommune. Naar man vil gaae til at give Valgloven for Landet saaledes, som den her foreligger for Kjøbstæderne, saa, siger jeg, have de mindre Landeieendomsbesiddere ingen Grund til at klage og Kjøbstæderne heller ikke, men saa ville de større Skatteydere paa Landet raabe overordentlig høit paa, at de ere flete Uret. Dersom man vil sige: Ethvert Sogneforstanderskab og enhver Bøggerrepræsentation sender efter Communens Folketal 1, 2 eller 3 Delegerede til den Forsamling, hvor de vælge, saa gaaer man ud fra, at Interesserne ere eens, og saa er det det samme, enten der vælges en større eller mindre Skatteyder, en Kjøbstadsmand eller en Landmand, thi de repræsentere da de samme Interesser; men ere Interesserne ikke eens, saa kunde man, isald man virkelig skulde mene, at de andre Fordele ved en saadan Lov vare saa store, at man af den Aarsag vilde strække sig til det Alleryderste, sige: ja, saa skulde Kjøbstæ-